

KAMMARRÄTTEN

RÄTTSFALL

Beskattning av skogsavverkningsrätt, försåld av dödsbo.

Dödsboet efter en lantbrukare J, vilken dog 1937, efterlämnande såsom dödsbodelägare änka och tre barn, hade genom köpekontrakt år 1958 upplåtit en avverkningsrätt till skog å en dödsboets egen- dom för 8.200 kr, varav 3.000 kr skulle erläggas kontant vid undertecknandet, 2.000 kr senare s å samt återstoden, 3.200 kr, under 1959. Sedan änkan under 1958 avlidit, förrättades s å arvskifte i de båda dödsboen, varvid två av barnen tillskiftades bl a jordbruksfastigheten jämte förenämnda fordran å 5.200 kr (2.000 + 3.200) hos köparen av avverkningsrätten. I dessa båda dödsbodelägares deklara- tioner 1959 antecknades å jordbruksbi- lagen "5.200 kr skogslikvid ej upptaget som inkomst, arv."

TN beskattade dödsboet för beloppet 5.200 kr.

Hos PN yrkade dödsboet, att taxering- arna måtte undanröjas.

Med förmälan att likviden för upp- låtelse av avverkningsrätt med avseende å vad i målet förekommit fick anses ut- göra för dödsboet skattepliktig inkomst, men dödsboet under beskattningsåret en- dast uppburit 5.000 kr av densamma, bi- föll PN dödsboets talan på så sätt, att inkomsten av jordbruksfastighet nedsat- tes.

Hos KR fullföljde dödsboet sin talan i vad densamma inte vunnit bifall.

Genom utslag den 2 april 1963 yttrade KR. Ifrågavarande belopp härrör från en dödsboets försäljning av avverknings- rätt. Den omständigheten, att fordran å del av köpeskilling, som inte förfallit till betalning, genom arvskifte tilldelats två av dödsbodelägarna kan icke fritaga dödsboet från dess skattskyldighet. På grund härav finner KR icke skäl göra ändring i PN:s beslut.

Beskattning av markskadereglerings- ersättning.

En lantbrukare, B, upplåt under år 1960 mark å jordbruksegendom för mili- tär förläggning. Vid markskadereglering med militär myndighet erhöll B ersätt- ning med 4.323 kr, vilket belopp B inte upptog i sin självdeklaration 1961; av detta beskattade TN 300 kr, avseende ersättning för bortfall av fårbeta.

Hos PN yrkade TI, att hela beloppet, som fick anses utgöra intäkt av jord- bruksfastighet, måtte beskattas.

PN beskattade emellertid allenast ytter- ligare 1.723 kr, därav 1.407 kr avseende ersättning för beräknad kostnad för åter- plantering av skog, 300 kr bläckade och skadade avverkningsbara träd samt 16 kr besiktningkostnader.

Hos KR yrkade TI, att även åter-

stående belopp å 2.300 kr, avseende ersättning för förstörda ungträd och halv-vuxna träd, måtte beskattas.

Genom utslag den 12 mars 1963 biföll KR TI:s talan, enär ersättningen utgjorde skattepliktig intäkt av jordbruksfastighet.

Bidrag till återbetalning av lån från jordbrukets maskinlänefond skattepliktigt eller ej?

Med anledning av en från vederbörande inkommen uppgift höjde 1961 års TN av lantbrukaren P deklarerad intäkt av jordbruksfastighet med 1.500 kr, som ett hushållningssällskap utbetalt såsom bidrag till återbetalning av lån med stöd av kung. den 26 juni 1948 om lån från jordbrukets maskinlänefond m. m.

Hos PN yrkade P därefter, att bidraget icke måtte hänföras till skattepliktig inkomst för honom, enär lånet utgått för täckande av kostnad för nyinköp av traktor, som skett tidigare, samt inkomsten av förvärvskällan redovisades enl. kontantprincipen.

PN avslog yrkandet. (Emot PN:s beslut anmälde två led. reservation med yrkande om bifall till P:s besvär.)

KR — varest P fullföljde sin talan — anförde enl. utslag den 5 mars 1963. Ifrågavarande bidrag är icke enligt gällande lag undantaget från skatteplikt. — Enär på grund härav och vad övrigt i målet förekommit ifrågavarande till P utgivna bidrag är att hänföra till för honom skattepliktig intäkt av jordbruksfastighet, finner KR icke skäl att göra ändring i PN:s beslut.

Från beslutet var en led. skiljaktig och yttrade bl. a. Enl. vad handlingarna utmärka har beloppet 1.500 kr utgått såsom bidrag till återbetalning av statligt

lån, som klgdn erhållit för nyanskaffning av traktor. Anskaffningskostnaden för traktorn är icke avdragsgill och eftersom klgdn deklarerar enl. kontantprincipen, kan han icke heller erhålla avdrag för anskaffningskostnaden genom årliga värdeminskningssavdrag. Uppkommen vinst genom avyttring av tillgången är skattepliktig allenast i den ordning, som i 35 § KL sägs. — På grund av det anförda anser jag, att beloppet 1.500 kr icke utgjort intäkt i klgdns jordbruksverksamhet.

Spörsmål i samband med indirekt förvärv av hyresrätt

Sedan ett aktiebolag i pappersbranschen genom köpekontrakt 1957 för 32.500 kr förvärvat andelarna i ett handelsbolag i modebranschen, hade aktiebolaget i självdeklarationen år 1959 — beskattningsåret sammanföll med kalenderåret 1958 — tillgodofört sig avdrag med 12.500 kr för avskrivning å andelarna i handelsbolaget, vilken åtgärd godkändes av TN men vägrades av PN.

Med förmälan att nedskrivningen måste jämföras med utgiven ersättning för hyresrätt yrkade aktiebolaget hos KR, att TN:s beskattningsåtgärder måtte fastställas.

Genom utslag den 3 april 1963 yttrade KR. Av utredningen i målet framgår att den köpeskillning, aktiebolaget erlagt för andelarna i handelsbolaget, huvudsakligen betingats av värdet av handelsbolagets hyresrätt till vissa lokaler, att aktiebolaget till sig överfört hyresrätten utan ersättning samt att den bokföringsmässiga förlust å andelarna, som må konstateras, motsvaras av värdet av hyresrätten och således icke utgör verklig förlust. Enär aktiebolaget på grund härav icke kan anses berättigad till det yrkade avdraget, lämnar KR besvären utan bifall.

Prästman vägrad avdrag för tjänsterum i bostad

S — kyrkoadjunkt i en stad — uppbar under år 1959 ersättning med 720 kr för upplåtande av förrättningsrum i en förhyrd radhuslägenhet om fyra rum och kök.

I självdeklarationen 1960 uppgav S vid beräkning av inkomst av tjänst beloppet 720 kr till beskattning samt tillgodoförde sig avdrag med samma belopp för omkostnader för upplåtande av förrättningsrummet.

Hos PN yrkade TI, att avdraget — vilket godkänts av TN — inte måtte medgivas. Någon skyldighet att mottaga allmänheten i bostaden torde inte ha förelegat; även om så varit fallet torde S inte ha åsamkats sådant intrång i bostaden, att han vore berättigad till avdrag.

Sedan PN bifallit TI:s framställning, yrkade S hos KR att erhålla avdrag under framhållande bl a, att antalet förrättningar i bostaden kunde beräknas till i genomsnitt minst 42 för år, därav 15 enskilda samtal, 17 medlingar mellan makar samt 10 dop och vigslar samtatt S i samband med vissa förrättningar åsamkades utgifter för blommor och ljus.

Genom utslag den 2 april 1963 yttrade KR. Väl får utredningen i målet anses ge vid handen att S varit skyldig att utföra vissa kyrkliga förrättningar i sin bostad. Det kan däremot inte antagas att S därigenom åsamkats sådant intrång i bostaden, att han är berättigad till avdrag för någon del av sin bostadskostnad. Emellertid ge omständigheterna i målet stöd för antagande, att förrättningarna för S medfört vissa utgifter. S

har icke gjort sannolikt, att sagda utgifter under beskattningsåret överstigit 100 kr, (med vilket belopp KR alltså nedsatte S:s taxeringar.)

Ortsavdrag för person, vars maka tillhör främmande stats beskickning i Sverige

En man, A — sammanlevande med sin hustru, som var utländsk medborgare och anställd vid en främmande makts beskickning i Sverige — hade under år 1959 utgivit underhållsbidrag till sina barn i tidigare gifte; dessa stodo icke under A:s vårdnad.

1960 års TN medgav A Ortsavdrag med 3.000 kr jämlikt 48 § 2 mom. fjärde st. KL och 8 § 1 mom. fjärde st. F om si.

A yrkade härefter hos PN, att han måtte beskattas såsom gift, med hustrun sammanlevande skattskyldig eller, därest detta yrkande icke kunde bifallas, att erhålla avdrag såsom för periodiskt understöd till hustrun med ett beräknat belopp av 1.000 kr.

Då PN lämnade yrkandena utan bifall, fullföljde A hos KR sin förenämnda talan.

Genom utslag den 7 mars 1963 gjorde KR ej ändring i PN:s beslut, därvid KR yttrade. Jämlikt 70 § 1 mom. KL samt 18 § 1 mom. F om si skall A:s hustru i beskattningshänseende icke anses hava varit här i riket bosatt. A kan följaktligen icke beskattas såsom gift, med hustrun sammanlevande skattskyldig. — Trots nyssnämnda förhållande måste emellertid sådan hushållsgemenskap anses ha rätt mellan makarna att A icke är berättigad till avdrag för periodiskt understöd.